

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 3(12)

Mierzszyn, marzec 2011 r.

ISSN 2082-0089

Rok 2

ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI GRUPPI DI PREGHIERA DI PADRE PIO DA PIETRELCINA

O Maria,
Salvatore degli infermi,
aiuto
prezzati
e fai fiorire
la mia povera Opera
che è tua.

Costi
fe' che
i gruppi di preghiera
diventino
fari di luce
e di amore
nel mondo.

Diploma di Aggregazione

Il Direttore Generale dell'Associazione Internazionale dei Gruppi di Preghiera di Padre Pio da Pietrelcina

Attesta

che in data 21.01.2011 il Gruppo di Preghiera O. PIO
costituito a MIERZESZYN nella Chiesa parrocchiale di Sw. Bartłomiej
riconosciuto dal Vescovo della Diocesi di GDANSK
è aggregato al Centro Internazionale dei Gruppi di Preghiera di Padre Pio, con sede nella Casa Sollievo della Sofferenza, Opera di Padre Pio, secondo le norme dello Statuto approvato con lettera del 3 maggio 1986, D. 160977/S, del Cardinale Agostino Casaroli, Segretario di Stato, a nome del Santo Padre.

San Giovanni Rotondo

Il Direttore Generale
+ Michel Costoro

ŚWIĘTY OJCZE PIO ...

Naucz nas prosimy Cię pokory serca, abyśmy zostali zaliczeni do owych prostaczków z Ewangelii, którym Ojciec obiecał objawić tajemnicę swojego Królestwa. Wyjednaj nam spojrzenie wiary, zdolne rozpoznawać natychmiast w ubogich i cierpiących oblicze samego Jezusa. Wspieraj nas w godzinie walki i próby, a jeśli upadniemy, spraw, abyśmy doświadczyli radości sakramentu pojednania. Przekaż nam Twoją czułą pobożność do Maryi Matki Jezusa i naszej.

Bądź z nami w ziemskiej pielgrzymce do Ojczyzny, którą mamy nadzieję osiągnąć, aby kontemplować na wieki Chwałę Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

JAN PAWEŁ II

tłumaczenie tekstu z 1. strony:

MIĘDZYNARODOWE STOWARZYSZENIE GRUP MODLITWY OJCA PIO Z PIETRELCINY

Maryjo,
Uzdrowienie chorych,
pomagaj,
ochraniaj,
i spraw rozkwit
mojej biednej organizacji,
która jest Twoja.

Jezu,
spraw, żeby Grupy Modlitwy
stały się
drogowskazem
światła
i miłości
w świecie.

Dyplom Stowarzyszenia

**Dyrektor Generalny Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup
Modlitwy Ojca Pio z Pietrelciny**

Zaświadcza,

że 21 stycznia 2011 Grupa Modlitwy św. Pio z Pietrelciny założona w Mierzeszynie przy kościele parafialnym św. Bartłomieja zatwierdzona przez Biskupa Diecezji Gdańskiej została dołączona do Międzynarodowego Centrum Grup Modlitwy Ojca Pio, mieszczącego się w Domu Ulgi w Cierpieniu, Organizacja Ojca Pio, zgodnie z normami Statutu zatwierdzonego listem z 3 maja 1986, nr 160977/A, przez kardynała Agostino Casaroli, Sekretarza Stanu, w imieniu Ojca Świętego.

San Giovanni Rotondo

Dyrektor Generalny
+ Michel Pastor

PROGRAM BEATYFIKACJI JANA PAWŁA II

Beatyfikacja Jana Pawła II będzie wielkim wydarzeniem kościelnym, na które złożą się następujące momenty:

Czuwanie przygotowujące będzie miało miejsce w sobotę 30 kwietnia wieczorem (od godz. 20:00 przygotowanie; od 21:00 do 22:30 czuwanie). Odbędzie się ono na antycznym stadionie Circo Massimo. Jest organizowane przez diecezję Rzymu, której czcigodny sługa Boży był biskupem. Czuwanie poprowadzi kard. Agostino Vallini, papieski wikariusz dla diecezji rzymskiej. Benedykt XVI duchowo połączy się z zebranymi za pośrednictwem wideo.

Uroczystości beatyfikacyjne w niedzielę 1 maja na Placu św. Piotra rozpoczną się o godz. 10 rano. Przewodniczyć będzie Ojciec Święty. Na liturgię nie ma biletów. Wstęp na Plac i w okolice Watykanu kierowany będzie przez odpowiednie służby.

Oddanie czci doczesnym szczątkom nowego Błogosławionego będzie przez wiernych możliwe już w niedzielę 1 maja, zaraz po uroczystościach beatyfikacyjnych. Trumna zostanie wystawiona aż do chwili, kiedy zakończy się napływ wiernych.

Msza święta dziękczynna sprawowana będzie 2 maja. Rozpocznie się o godz. 10.30 na Placu św. Piotra. Przewodniczyć jej będzie kard. Tarcisio Bertone, watykański sekretarz stanu.

Złożenie doczesnych szczątków nowego Błogosławionego w Kaplicy św. Sebastiana odbędzie się w innym czasie w formie prywatnej.

Pielgrzymka z Mierzeszyna do Rzymu odbędzie się od 29 kwietnia do 4 maja. Z parafii udaje się grupa ok. 20 osób. Bardzo proszę o wpłatę pozostałej należności za pielgrzymkę do niedzieli 13 marca.

Bischöfliches Generalvikariat

Die Pfarrgemeinde des Hl. Bartholomäus in Meisterswalde, Erzdiözese Danzig möchte Ihnen ganz herzlich für Ihre Hilfe betreffend des Umbaus des Kuhstalls in ein Zentrum, das den Namen Paul Johannes Aeltermann tragen wird, danken.

Der liebe Gott möge Sie segnen.

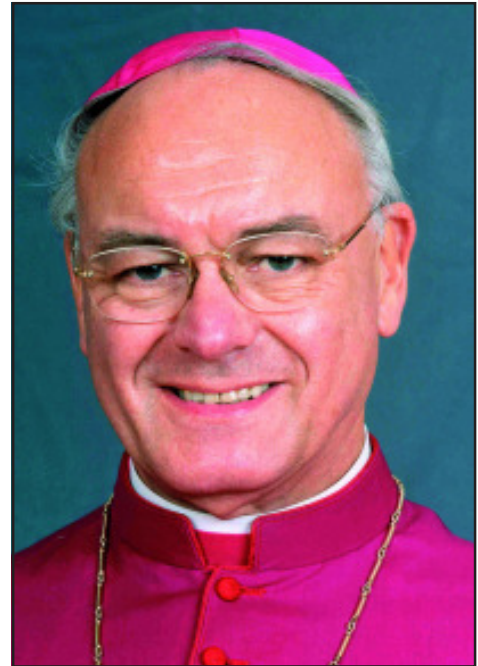
Wir schließen Sie in unsere Gebete ein.

Pfr. Andreas Sowiński

Pfarrer der Gemeinde des Hl. Bartholomäus
in Mierzeszyn (Meisterswalde)

BISCHOF HEINZ JOSEF ALGERMISSEN

Bischof Heinz Josef Algermissen wurde am 15. Februar 1943 in Hermeskeil bei Trier geboren. Nach dem Abitur 1963 studierte er Philosophie und Theologie in Freiburg und Paderborn. In Paderborn wurde er am 19. Juli 1969 von Kardinal Lorenz Jaeger zum Priester geweiht. Nach elfjähriger Tätigkeit als Vikar in Bielefeld und Meschede wurde er 1980 Pfarrer in Bielefeld-Schildesche. Von 1974 bis 1979 war er auch Studentenseelsorger an der Gesamthochschule Paderborn. 1984 wurde er zusätzlich Dechant des Dekanates Bielefeld und 1991 Regionaldekan der Seelsorgeregion Minden-Ravensberg-Lippe. Als Pfarrer im überwiegend protestantisch geprägten Bielefeld setzte Algermissen ökumenische Akzente. Mit gemeinsamen Bildungs- und Bibelwochen trug er sehr zum Miteinander von katholischen und evangelischen Christen bei. Diese Arbeit hat ihn geprägt. So leitete er von 1989 bis 1996 die Ökumene-Kommission des Erzbistums. Von 1994 bis 1998 war er auch geschäftsführender Vorsitzender des Priesterrates. Im Juli 1996 wurde Algermissen von Papst Johannes Paul II. zum Titularbischof von Labicum (einem erloschenen Bischofssitz in Italien) und Weihbischof in Paderborn ernannt. Die Bischofsweihe empfing er am 21. September 1996 durch Erzbischof Dr. Johannes Joachim Degenhardt. Als Bischofsvikar war er für Ordens- und Säkularinstitute und Gesellschaften des Apostolischen Lebens zuständig. Seit 1997 war er auch Diözesanrichter am Erzbischöflichen Officialat. Im Mai 1999 wurde er ins Paderborner Metropolitankapitel berufen. In der Deutschen Bischofskonferenz gehört Algermissen der Liturgiekommission und der Ökumenekommission an. Am 20. Juni 2001 wurde Algermissen von Papst Johannes Paul II. zum Bischof von Fulda ernannt und am 23. September in sein Amt eingeführt. Im September 2002 wurde er zum Präsidenten von Pax Christi gewählt.

WIELKI POST

Okres Wielkiego Postu zaczyna się od Środy Popielcowej, kończy się natomiast przed Mszą Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek. Nazwa „Wielki Post” jest charakterystyczna dla języka polskiego. Swoją rodowód zawdzięcza surowym praktykom postnym, które w kulturze i religijności polskiej były rygorystycznie przestrzegane. Przez cały ten okres nie spożywano mięsa ani tłuszczu. Słynny był gest wypalania patelni nad ogniskiem tak, aby nie został na niej nawet ślad tłuszczu.

Liturgia rzymska od czasów św. Hieronima (zm. 420 r.) używa określenia *Quadragesima* (czyli „czterdzieści dni”). We wcześniejszym chrześcijaństwie (syryjskim, koptyjskim, afrykańskim, rzymskim etc), dość zróżnicowanym pod względem liturgicznym, pojawił się zwyczaj postu 2, 3, 4 dni przed Paschą. Okres ten stopniowo wydłużano. Jednym z decydujących - jak się wydaje - powodów wydłużania postu stały się liturgie katechumenatu i liturgie publicznych pokutników. Katechumenat był podstawową formą przygotowania do chrztu. Trwające 2-3 lata katechezy i skrutynia (rodzaj oceny postępów w nawróceniu) intensyfikowały się przed Wigilią Paschalną, która była na początku jedynym dniem udzielania sakramentu chrztu. Publicznie pokutujący chrześcijanie natomiast byli oficjalnie przyjmowani do wspólnoty Kościoła, w obecności biskupa i całego zgromadzenia, właśnie na początku Wielkiego Postu.

Szukając genezy czterdziestodniowego przygotowania do Paschy, należy przede wszystkim odwołać się do tradycji biblijnej. W obydwu księgach: Starego i Nowego Testamentu, liczba 40 jest symbolem oczyszczenia, przygotowania, wzmocnienia ducha i walki z utrapieniami. Czterdziestodniowy potop oczyszczał ziemię (*Rdz 7,4nn*) w czasach Noego. Czterdzieści dni Mojżesz spędził na Synaju (*Wj 24,18*), rozmawiając z Bogiem i przynosząc tablice Dekalogu, a czterdzieści lat naród wybrany oczyszczał swoją wiarę na pustyni przed wkroczeniem do Ziemi Obiecanej (*Joz 5,6*). Czterdzieści dni prorok Eliasz wędrował na Bożą górę Horeb (*1 Krl 19,8*). Czterdzieści dni Izrael znosił pychę Filistyna aż do zwycięstwa młodego Dawida (który jest figurą Chrystusa). Wreszcie czterdzieści dni Jezus przebywał na pustkowiu (*Mt 4,2nn*), przygotowując się do głoszenia Królestwa.

Od VI wieku pojawiły się także, szczególnie na

Wschodzie, tzw. przedpościa - niedziele przed Wielkim Postem (Pięćdziesiątnica, Sześćdziesiątnica, Siedemdziesiątnica (w języku polskim używano nazw: Starozapustna, Mięsozapustna, Zapustna). Dni te miały niejako „uzupełnić” braki czterdziestodniowego postu tam, gdzie nie poszczono w soboty i niedziele. Obecnie post trwa tak naprawdę 46 dni (40, nie licząc niedziel), ale podkreśla się raczej symboliczny i duchowy, a nie matematyczny charakter doświadczenia życia z Bogiem i przygotowania na dzień Zmartwychwstania.

Czas wielkopostny ma podwójny charakter - chrzcielny i pokutny. W warunkach polskich dość rzadko można spotkać wspólnoty katechumenów, które przez katechezy i skrutynia przygotowują się do sakramentu chrztu. Tym niemniej Kościół zachęca, aby także wspólnoty, w których nie ma katechumenów, pamiętały o modlitwie za tych, którzy gdzie indziej będą przyjmować sakramenty chrześcijańskiego wtajemniczenia w najbliższą Wigilię Paschalną. Duszpasterze przypominają znaczenie sakramentu dla rozwoju życia duchowego i przygotowują wspólnotę do odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. Jak przypomina Kongregacja Kultu Bożego w Liście okólnym o przygotowaniu i obchodach świąt paschalnych: w katechezie okresu Wielkiego Postu „trzeba wpajać w dusze wiernych prawdę o społecznych następstwach grzechu oraz o właściwej naturze pokuty, która odrzuca grzech jako zniewagę Boga. Cnota i praktyka pokuty - to konieczne formy paschalnego przygotowania: z nawrócenia serca winna wypływać zewnętrzna praktyka pokuty tak u poszczególnych chrześcijan, jak i w całej wspólnotie. Chociaż winna ona być dostosowana do współczesnych warunków, niech nie będzie pozbawiona ducha ewangelicznej pokuty i niech zmierza ku dobru braci. Nie należy pomijać udziału Kościoła w czynach pokutnych; niech będzie zanoszona modlitwa za grzeszników przez częstsze jej włączanie do modlitwy powszechnej” (*LKKB 14*).

Czas Wielkiego Postu ma służyć odnowieniu dziecięctwa Bożego w człowieku. Poprzez nawrócenie, gorliwe słuchanie słowa Bożego i modlitwę każdy człowiek z osobna i cała wspólnota Kościoła przechodzi na nowo drogę od nieposłuszeństwa Bogu w grzechu, do poddania się pełnym miłości, zbawczym planom Boga, objawionym w pełni w Jezusie Chrystusie. Chrystus rozpoczął głoszenie Królestwa czterdziestodniowym

postem na pustyni, dając Ojcu zgodę na wyniszczenie, mękę i śmierć. Droga chrześcijanina, kroczącego śladami Pana, zanim doprowadzi nas „na świętą górę Paschy” (LKKB 6), wiedzie do oczyszczenia z grzechu w sakramentalnej pokucie i oświecenia umysłu mądrością Bożego nauczania.

W okresie Wielkiego Postu wszystkie obrzędy i modlitwy prowadzą nas do uznania własnej grzeszności, przemijalności świata, zachęcają do osobistego nawrócenia. Poprzez znaki zewnętrzne liturgia Kościoła przypomina o konieczności pokuty i nawrócenia. Rezygnacja z dekoracji ołtarza i bogactwa celebracji ma w założeniu pomóc wiernym w zgłębianiu sumień i rozważaniu tekstów pokutnych. W Wielkim Poście „zakazane jest przyozdabianie ołtarza kwiatami, zaś gra na instrumentach dozwolona jest tylko w celu podtrzymania śpiewu”; jest to zgodne z pokutnym charakterem tego okresu (LKKB 17). Od początku Wielkiego Postu aż do Wigilii Paschalnej opuszcza się Alleluja we wszystkich celebracjach, także w uroczystości i święta (LKKB 18). Nabożeństwa bardziej odpowiadające okresowi Wielkiego Postu, jak droga krzyżowa, winny być rozwijane i tak przeniknięte duchem liturgii, aby łatwiej usposabiały wewnątrznie wiernych do obchodzenia paschalnego misterium Chrystusa (LKKB 19).

W liturgii Kościoła domowego - podobnie jak w świątyniach - należy położyć nacisk na przeżywanie słowa Bożego. „Duszpasterze niech częściej i szerzej wykładają słowo Boże w homiliach wygłaszanych w dni powszednie, w czasie nabożeństw biblijnych i pokutnych, w specjalnych kazaniach, z okazji odwiedzania rodzin i udzielania im błogosławieństwa. Wierni niech często uczestniczą we Mszy świętej w dni powszednie; jeśli zaś nie mogą tego uczynić, niech będą zapraszani do czytania tekstów mszalnych w rodzinach lub prywatnie”.

Słowo Boże prowadzi do uznania własnej grzeszności i ukorzenia przed Bogiem. Stąd płynie zachęta do uczestnictwa w rekolekcjach, do spowiedzi sakramentalnej, udziału w nabożeństwach wielkopostnych. Wielkopostnych zmagani nie da się przeżyć w sposób właściwy bez wewnętrznego wyciszenia, refleksji. Środkiem do ich osiągnięcia jest ograniczenie programów telewizyjnych, rezygnacja z zabaw, a także tradycyjne praktyki związane z tym okresem: post, modlitwa i jałmużna. W rodzinach wychowujących dzieci należy starać się o ukazywanie chrześcijańskiego sensu i wymiaru tego typu praktyk.

D.A.

MODLITWA STRAŻAKA

Gdy obowiązek wezwie mnie
Tam wszędzie, gdzie się pali
Ty mi, o Panie, siłę daj
Bym życie ludzkie ocalił

Pozwól, niech dziecko póki czas
Z płomieni cało wyniosę,
Przerazonego starca daj
Ustrzec przed strasznym losem

Daj Panie czujność, abym mógł
Najsłabszy słyszeć krzyk
Daj sprawność i przytomność, bym
Ugasił pożar w mig

Swe powołanie pełnić chcę
I wszystko z siebie dać
Sąsiadów, bliźnich w biedzie strzec
I o ich mienie dbać

A jeśli taka wola Twa
Bym życie dał w ofierze
Ty bliskich mych w opiece miej
O to Cię proszę szczerze

RYCERZE FLORIANA

Gdy trzeba - czuwamy po nocach:
Czy luna na niebie nie wschodzi.
W ulewach i rwących potokach -
Walczyliśmy z żywiołem powodzi.

Bo wszędzie, gdzie życie i mienie człowieka
Gotowy potargać na strzępy los zły -
Śpieszmy z pomocą - bo nie ma co zwlekać
Rycerze Floriana - to my!

Strażacy - druhowie
I z miasta i wsi
Czuwają by człowiek
Bezpiecznie mógł żyć.

Opatrzność nam sprzyja, więc raźniej -
Nieść pomoc, na którą ktoś czeka.
Strażacy potrafią odważnie
Przygarnąć do serca człowieka.

Umiemy żyć jasno, z honorem i dumnie,
ożywiać marzenia i spełniać swe sny.
Więc trzeba świat kochać i strzec go rozumnie
Rycerze Floriana - to my!

Strażacy - druhowie
I z miasta i wsi
Czuwają by człowiek
Bezpiecznie mógł żyć.

DZIESIĘCIORO PRZYKAZAŃ PRAWEGO STRAŻAKA

Pierwsze przykazanie

Nie wyobrażaj sobie, że samo przywdzianie munduru strażackiego czyni cię już strażakiem, albowiem jeśli paradujesz w mundurze, a zaniedbujesz swoje obowiązki, jesteś jak wilk w owczej skórze.

Drugie przykazanie

Będziesz zawsze trzeźwy. Trzeźwość jest podstawą wszystkich cnót, jakie prawego strażaka zdobić powinny. Bo zważ, bracie, czy zdołasz cośkolwiek wykonać porządnie, gdy głowa zaproszona? Zważ dalej, że tu idzie o mienie, a częstokroć o życie bliźniego twego lub o twoje własne. Nawet na ucztach towarzyskich i uroczystościach rodzinnych zachowuj umiarkowanie i wstrzeмиiężliwość.

Trzecie przykazanie

Bądź czujny - czujny jak kogut w nocy, jak żuraw w dzień. Zawsze gotów spieszyć na ratunek, kędy trąbka zawoła. Śpij - jak zając, a bądź mężny jak lew.

Czwarte przykazanie

Bądź odważny - ale i rozważny. Nie narażaj życia i zdrowia tam, gdzie nic osiągnąć się nie da, lub gdzie oczywiste niebezpieczeństwo życiu zagraża. Nie czyni nic dla brawury, dla popisu, dla pozyskania poklasku tłumu próżniaczych widzów, lecz wszystko czyni, co każe obowiązek, co każą przełożeni, co wymaga dobro dzieła, któremu służysz.

Piąte przykazanie

Będziesz posłusznym przełożonym swoim. Strażak to żołnierz armii dobrego dzieła i jak żołnierz winien w rzeczach służby wyrzec się swojej własnej woli. Pożar jest twoim nieprzyjacielem, z którym się potykać masz, więc następuj na niego nie dorywczo, lecz podług wskazań starszyny. Słuchaj komendy i ruszaj odważnie naprzód.

Szóste przykazanie

Przestrzegaj porządku. Krótkie przykazanie a wiele w sobie mieści. Każdy człowiek powinien u siebie w domu zachowywać porządek i ład, czystość i ochędóstwo, a cóż dopiero strażak. Przysłowie głosi: - Porządek jest duszą świata, bez porządku, ani państwo, ani dom ostać się nie może, a zatem: Jeżeli twojej pieczy powierzone zostały narzędzia Towarzystwa, to trzymaj każdą rzecz na przeznaczonym na to raz na zawsze miejscu, ażebyś nie tylko w dzień mógł do niej trafić ale i w nocy, po omacku. Klucze od składu niech będą zawieszane zawsze na tym samym gwoździu a tak, iżby oprócz ciebie nikt z domowników (a najmniej dzieci) do nich przystępu nie miał. Jeżeli jesteś towarzyszem szeregowcem, to przeznacz swemu rymstunkowi pewnik kącik w domu na jego przechowywanie, ażebyś w razie potrzeby nie był zmuszony dopiero błąkać się i szukać, to hełmu to pasa lub topora. Bywa czasem, że sygnał już dany na wyruszenie do pożaru, a hełmu znaleźć nie można, bo ukochany synek strażaka paraduje w nim po ulicy. Dzieciom należy surowo wzbierać ruszania uzbrojenia strażackiego.

Nareszcie, czy jesteś magazynierem, czy tylko szeregowcem czynnym, zachowaj swoje rzeczy w skrupulatnej czystości. Tak postępując, nie tylko, że zyskasz pochwałę zwierzchników, nie tylko sam będziesz zadowolony, ale staniesz się wzorem i przykładem dla swojej rodziny i sąsiadów w utrzymaniu ładu i porządku w domu.

Siódme przykazanie

Bądź dumny z tego, że należysz do towarzystwa pożarniczego, bądź dumny z tego, że należysz do niezliczonej rzeszy bojowników walczących pod sztandarem najczystszej miłości bliźniego. Są na świecie rozmaite

pożyteczne stowarzyszenia lecz nad wszystkimi góruje stowarzyszenie ochotniczych dobrowolnych strażaków. Możesz być dumny ze swego munduru, ze swego udziału w szlachetnej pracy swego towarzystwa, lecz strzeż się niegodnym czynem splamić tego munduru. Jak świecisz porządkiem i czystością rymstunku, tak samo świeć dobrą sławą i cześcią. Broń honoru swego stanowiska i swego stowarzyszenia, nie tylko słowem, ale honorowymi postępkami.

Ósme przykazanie

Będziesz towarzyszem dobrym. Podczas roboty śpiesz z pomocą, gdy któremu niebezpieczeństwo grozi, nie zazdrość towarzyszom powodzenia, ale ciesz się, że im udało się dokonać czegoś pożytecznego. Przepiękne hasło strażackie: „Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego” uczy w krótkich a zwięzłych słowach, jakiego rodzaju ma być koleżeństwo w korpusach pożarniczych. Nie pozwalaj, ażeby w twojej obecności źle mówiono o kolegach, a tym mniej o stowarzyszeniu, do którego należysz. Tym sposobem przyczynisz się nie tylko do zachowania powagi towarzystwa, ale i do wzbudzenia poważania dla każdego członka osobno. Szanujcie się wzajemnie, nie zważając na to, że należycie do rozmaitych warstw społeczeństwa, bo służycie pod jednym znakiem - pod znakiem miłości bliźniego, bądźcież mu wierni w koleżeńskich stosunkach pomiędzy sobą.

Dziwiąte przykazanie

Będziesz spełniał obowiązki swoje z ochotą. Jesteś ochotnikiem, więc nie czyni jako najemnik, który rad wykreca się od roboty. Dobrowolnie przyjąłeś na siebie swoje obowiązki, więc spełniaj je jako maż dzielny, umiejący dochować danego słowa. Czy upał piekący, czy mróz trzaskający, słońca czy ulewa, czy wichura szaleje, ty strażaku, śpiesz, gdzie rozkieszlane żywyioły, ogień lub woda bliźnim twoim zagrażają. Nie zważaj na trud, nie zważaj na niebezpieczeństwo, idź tam, gdzie cię obowiązek woła. Spełniaj go gorliwie i sumiennie, a z radością spoglądać będziesz na owoce swej pracy: ocalone życie i mienie swoich współobywateli. Ich lzy wdzięczności, ich błogosławieństwo, ich cześć i uznanie będą zasłużoną nagrodą za wasz trud i znoj. Jest to piękna nagroda, lecz piękniejszą jest własna świadomość o spełnionej powinności. I Opatrzność nie zostawi twojej ofiarności bez błogosławieństwa. Na koniec mała przestroga. Pamiętaj, że w świętej sprawie ratowania bliźnich nie ma nieprzyjaciół, nie ma różnicy wyznania - wszyscy są równi wobec nieszczęścia.

Dziesiąte przykazanie

Będziesz się starał o zabezpieczenie losu swojej rodziny na wypadek twojej śmierci. Pomimo środków zapobiegawczych i narzędzi ochronnych, pomimo nawoływania strażaków o zachowanie ostrożności, wypadki się zdarzają - niestety! Przeto pamiętaj o swoich ukochanych. Przede wszystkim dokażesz tego przez pracowitość, oszczędność i porządne życie, dalej postaraj się o zabezpieczenie jakiego zasiłku dla swojej rodziny w Towarzystwie Ubezpieczeń. Wnosząc corocznie małą kwotę, uzbierasz dla rodziny kapitalik. A czego osobista przezorność dokonać nie zdoła, to powinno być spełnione przez ogół Towarzystwa, przez należenie do Kasy Zapomóg. Jeżeliście, mili towarzysze, wzięli do serca te dziesięcioro przykazań, któreśmy wam podali, to wykonywać je będziecie z ochotą i staniecie na wysokości swego szczytnego zadania, jaką jest czysta, wolna od samolubstwa miłość bliźniego. Będzie to chluba dla was, pożytek dla waszych współobywateli, a sława dla kraju, który takich dzielnych ma synów.

INTENCJE MODLITWY na marzec 2011

Intencja ogólna: Aby narody Ameryki Łacińskiej dochowywały wierności Ewangelii i cieszyły się coraz większą sprawiedliwością społeczną i pokojem.

Intencja misyjna: Aby Duch Święty dawał światło i siłę chrześcijańskim wspólnotom i wiernym prześladowanym bądź dyskryminowanym z powodu Ewangelii w licznych regionach świata.

Intencja Grup Modlitwy Ojca Pio: Abyśmy tak kształtowali nasze życie, byśmy stawali się narzędziem Bożego pokoju, siali wokół siebie miłość i wybaczenie, a serca bliźnich napełniali nadzieją.

NABOŻEŃSTWA PASYJNE W OKRESIE WIELKIEGO POSTU

Droga Krzyżowa w piątki

- dla dzieci i młodzieży: godz. 15³⁰
- dla dorosłych i młodzieży: godz. 17³⁰

Gorzkie Żale w niedziele

- bezpośrednio po Mszy świętej o godz. 7³⁰

STRAŻ POŻARNA

Bije dzwon na alarm,
już śpieszą strażacy.
Czasem w nocy
- ze snu,
czasem w dzień
- od pracy.
Śpieszą na ratunek:
tam płonie zagroda!
- a czerwień
łśni na samochodach.
Pierwsi
są na miejscu,
choćby szmat był drogi.
Pryska woda z węża,
syczy żar i ogień.
Gaśnie
groźny pożar,
dym ku niebu pnie się.
Dzielna
straż pożarna
ludziom pomoc niesie!

CZESŁAW JANCZARSKI

Ból, cierpienie i szarość,
to ciała jest istnienie.
Gdy jeszcze miłość spotkasz
po drodze, to życia jest dopełnienie.
Bo tam gdzie nie ma już bólu,
szczęście tylko otaczać cię będzie.
Lecz, żeby duszę poznać do końca,
trzeba ubrać ją w ciało i zejść na ziemię.

KRYSTYNA ŚWISZCZ
Dom Pomocy Społecznej
w Zaskoczynie

w ostatnim czasie...

ZMARLI:

1. LESZEK TOMASZ SCHULZ, zam. Warcz 9A, ur. 24 maja 1953, zm. 6 lutego 2011, pogrzeb odbył się 11 lutego 2011 na cmentarzu w Gdańsku Łostowicach.
2. BOLESŁAW KLUSKIEWICZ, zam. Błotnia 24, ur. 12 czerwca 1939, zm. 5 lutego 2011, pogrzeb odbył się 9 lutego 2011 na cmentarzu w Mierzeszynie.

MODLITWA O BEATYFIKACJĘ KS. JANA PAWŁA AELTERMANN

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, Ty powołałeś ks. Jana Pawła Aeltermanna, aby swoim życiem i męczeńską śmiercią w obronie wiary, krzyża Chrystusowego i godności człowieka świadczył o Twojej prawdzie, spraw prosimy, aby został wyniesiony do chwały błogosławionych.

Udziel nam łaski, o którą Cię z ufnością prosimy.
Amen

OSP MIERZESZYN

W sobotę 19 lutego 2011 roku odbyło się zebranie sprawozdawczo - wyborcze w jednostce Ochotniczej Straży Pożarnej w Mierzeszynie. Celem tego zebrania było podsumowanie ubiegłego roku oraz wybór nowego zarządu. Wygłoszono sprawozdania z działalności OSP Mierzeszyn. Jednym z gości był wójt gminy Trąbki Wielkie pan Błażej Kąkol.

A oto nowy zarząd OSP Mierzeszyn:

prezes: Krzysztof Kraiński
zastępca prezesa: Rita Lewandowska
sekretarz: Alicja Kraińska
naczelnik: Marcin Butowski
skarbnik: Anna Kolaska
kronikarz: Izabela Górczyńska
gospodarz: Paweł Kuchnowski

Komisja Rewizyjna:

przewodniczący: Marek Tułowiecki
sekretarz: Krzysztof Fritza
członek: Mirosław Żurawski

Delegaci do Zarządu Gminnego:

Marcin Butowski, Krzysztof Kraiński, Alicja Kraińska, Anna Kolaska, Rita Lewandowska

KAMILA BUTOWSKA

ZEBRANIE WIEJSKIE W MIERZESZYNIE

Wójt Gminy Trąbki Wielkie, zwołuje zebranie wiejskie w poniedziałek 28 lutego 2011 roku o godz. 18⁰⁰ w sali wiejskiej w Mierzeszynie. Tematem zebrania będzie wybór sołtysa i rady sołectkiej oraz inne sprawy wsi.

INTENCJE MSZALNE marzec 2011

1. wtorek	18 ⁰⁰ + Edward Kwidziński: 19. rocznica śmierci oraz wnuk Bartek Stenhauer
2. środa	7 ⁰⁰ dzięk. błag. z okazji imienin Heleny oraz + Henryk
3. czwartek	7 ⁰⁰ + Dariusz Gosz: 8. rocznica śmierci 18 ³⁰ Bierzmowanie
4. piątek	18 ⁰⁰ + Dariusz Gosz: 8. rocznica śmierci 19 ⁰⁰ ślub: Daniel Rywacki i Karolina Mielniczuk
5. sobota	18 ⁰⁰ + Eryka Żurawska
6. niedziela	7 ³⁰ + Marianna i Tadeusz Szymańscy 9 ³⁰ + Władysław, Helena i rodzice z obojga stron 11 ⁰⁰ + Marek Ojdowski
7. poniedziałek	18 ⁰⁰ + mama Marianna Gajęcka: 3. rocznica śmierci
8. wtorek	18 ⁰⁰ + Piotruś Mundrzyński: 23. rocznica urodzin i śmierci
9. środa	9 ³⁰ + Bolesław Kluskiewicz 18 ⁰⁰ + Józef Mierzejewski: 3. rocznica śmierci
10. czwartek	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
11. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w 1. rocznicę urodzin Zuzi Masełbas
12. sobota	18 ⁰⁰ + Stanisław Jażdżewski
13. niedziela	7 ³⁰ + Mieczysław Fryca z okazji urodzin 9 ³⁰ + Franciszek, ks. Edward i Katarzyna 11 ⁰⁰ + Edmund Stolpa
14. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Katarzyna Didyk: 73. rocznica urodzin
15. wtorek	18 ⁰⁰
16. środa	7 ⁰⁰
17. czwartek	7 ⁰⁰ + Wiktoria Fryca oraz Jan Fryca
18. piątek	18 ⁰⁰ + Aniela, Alojzy, Henryk Formelowie
19. sobota	16 ⁰⁰ w intencji Kaszubów (Osowa) 18 ⁰⁰ + Józef Pielecki: z okazji imienin
20. niedziela	7 ³⁰ + Agata Minkiewicz: 5. rocznica śmierci 9 ³⁰ + Dorota Milewska: 2. rocznica śmierci 11 ⁰⁰ + Józef, Helena, Ryszard Szymańscy
21. poniedziałek	7 ⁰⁰ + Bolesław Kluskiewicz
22. wtorek	18 ⁰⁰ + Jadwiga Gaładyk: 4. rocznica śmierci oraz rodzice z obojga stron: Bronisława i Franciszek Gaładyk; Stefania i Antoni Kępkowie
23. środa	7 ⁰⁰ + Pelagia Wilga
24. czwartek	7 ⁰⁰
25. piątek	9 ³⁰ 18 ⁰⁰ + Kunegunda Kielczykowska: z okazji urodzin i imienin
26. sobota	18 ⁰⁰ + Stefan, Janina Papis
27. niedziela	7 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Zygmunta i Pawła Kuchnowskich z okazji urodzin 9 ³⁰ + rodzice: Stefania i Stanisław Kępkowie oraz Czesława i Stanisław Kluskiewiczowie 11 ⁰⁰ + Władysław, Helena oraz rodzice z obojga stron
28. poniedziałek	18 ⁰⁰ + rodzice z obojga stron
29. wtorek	18 ⁰⁰ + Maria i Franciszek Szulc: w rocznicę śmierci
30. środa	7 ⁰⁰
31. czwartek	7 ⁰⁰ + Zofia Butowska: rocznica śmierci i jej mąż Feliks

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO
 Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
 PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.